

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2931/2021
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Мраковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марко Нешковић, адвокат из ..., ради укидања права службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/20 од 04.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/20 од 04.02.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/20 од 04.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/20 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П 404/18 од 23.07.2020. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се у односу на туженог укине утврђено и стечено право стварне службености пролаза пољопривредном механизацијом, и то путем који иде преко кат.парц. .. власништво тужиоца, у мерама и границама ближе одређеним у ставу првом изреке, што би тужени био дужан да призна и трпи и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 241.450,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 58. Закона о основама својинскоправних односа, оцењен је неоснованим тужбени захтев за укидање

права стварне службености пролаза туженог пољопривредном механизацијом преко кат.парцеле која је у власништву тужиоца, утврђеног правноснажном пресудом на основу признања Основног суда у Горњем Милановцу П 604/16 од 03.03.2017. године, јер се од утврђења права службености нису промениле околности и начин коришћења стварне службености, нису се мењале мере и границе предметне службености, нити је тужени у међувремену стекао могућност да користи неки други пут за долазак до своје парцеле.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.08.2018. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 100.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро=118,0203 динара) представља динарску противвредност 847,31 евра. Првостепена пресуда донета је 23.07.2020. године. Другостепена пресуда донета је 04.02.2021. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**